

9358 - Нахустин воџиб бар махлуқҳо

савол

Нахустин воџиб бар махлуқҳо чист?

Ҷавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Аввалин воџиб бар махлуқҳо, ин аввалин чизест, ки мардум ба сӯи он даъват карда мешаванд. Паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) ҳангоме ки Муоз ибни Ҷабал (Аллоҳ аз ӯ хушнуд бод)-ро ба Яман фиристод, инро ба ӯ баён карда, ба ӯ гуфт: **«Ҳамоно ту ба назди қавме, ки аҳли китобанд, меравӣ. Пас нахустин чизе, ки онҳоро ба сӯи он даъват мекуни, ин шаҳодат додан ба ин ки "ҳеҷ маъбуде барҳақ ҷуз Аллоҳ нест ва Муҳаммад фиристодаи Аллоҳ аст" бошад».**

Нахустин воџиб бар бандагон ин аст, ки Аллоҳ таъолоро ягона шуморанд ва ба паёмбарии расулуллоҳ (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) гувоҳӣ бидиҳанд.

Бо ягона шуморидани Аллоҳ таъоло

ва шаҳодат додан ба паёмбарии расули ӯ (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) ихлос ва мутобаъат (пайравӣ аз ҳидояти паёмбар) таҳқиқ мегардад. Ин ду (ихлос ва мутобаъат) шартӣ қабулшавии ҳар як ибодат мебошанд.